



**RZECZPOSPOLITA POLSKA**  
**MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW**

Warszawa, dnia 07 sierpnia 2017 r.



PS3.6890.72.2017

|                                       |              |
|---------------------------------------|--------------|
| BIURO RZECZNIKA<br>PRAW OBYWATELSKICH |              |
| WPL.                                  | 2017 -08- 08 |
| ZAL. ....                             | NR .....     |

Pan  
**Adam Bodnar**

Rzecznik Praw Obywatelskich

*Szanowny Panie Rzeczniku*

W odpowiedzi na prośbę o ustosunkowanie się do wątpliwości dotyczących ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 88) uprzejmie przedstawiam, co następuje.

**I.**

Należy zauważyć, że istniejące do tej pory mechanizmy zwalczania nielegalnego urządzania gier w sieci Internet były niewystarczające. Kontrolę w tym zakresie przeprowadziła Najwyższa Izba Kontroli (kontrola nr I/14/001 dotycząca *Egzekwowania przepisów prawa wobec podmiotów prowadzących działalność w zakresie zakładów wzajemnych*).

W uwagach i wnioskach pokontrolnych NIK wskazała m.in. że obowiązujące regulacje prawne (w brzmieniu do 1 kwietnia 2017 r.) pozwalają na egzekwowanie ich przestrzegania jedynie od podmiotów działających na terenie RP i sprzyjają unikaniu odpowiedzialności tych podmiotów, które nie podlegają bezpośrednio jurysdykcji polskich organów. Wskazano, iż niezbędne jest opracowanie nowych rozwiązań prawnych, które uniemożliwiłyby stosunkowo łatwe obchodzenie obowiązujących przepisów. NIK wskazała na konieczność przeprowadzenia przez Ministra Finansów analiz prawnych pozwalających na ustalenie, czy i w jakim zakresie możliwe jest wdrożenie kolejnych instrumentów prawnych, za pomocą których nastąpiłoby ograniczenie nielegalnych działań podmiotów organizujących zakłady wzajemne za pośrednictwem sieci Internet.

Służba Celna, w związku z realizacją wniosku pokontrolnego NIK, dotyczącego rozważenia opracowania analizy rozmiarów nielegalnych działań w obszarze urządzania i reklamowania zakładów wzajemnych w sieci Internet podjęła działania, celem których była analiza i ocena skali zjawiska nielegalnych zakładów wzajemnych urządzanych za pośrednictwem sieci Internet, ich reklamowania i promocji oraz ewentualnych skutków dla budżetu państwa. Zgodnie z wynikami tej analizy ok. 1,6 mln obywateli polskich mogło realnie uczestniczyć w nielegalnych zakładach wzajemnych urządzanych w sieci Internet (on-line). W szczególności osoby poniżej 18 roku życia narażone są na uzależnienie od hazardu, zwłaszcza w świetle



dynamicznego rozwoju usług hazardowych oferowanych za pośrednictwem sieci Internet. Przed 1 kwietnia tj. przed dniem wejścia w życie nowelizacji ustawy o grach hazardowych nie istniało środowisko prawne, które zawierałoby elementy wpływające na ochronę obywateli przed uzależnieniem i zapewniające prawidłowy przebieg tych gier. Z dotychczasowych doświadczeń wynikało, że wiele osób uczestniczących w nielegalnych grach hazardowych nie ma świadomości naruszania przepisów ustawy. Efekt ten był związany z szeroką dostępnością nielegalnych stron internetowych oraz małą świadomością społeczną ograniczeń ustawowych odnoszących się do katalogu gier, które mogą być oferowane za pośrednictwem sieci Internet. W uzasadnieniu do projektu ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw wskazano, że w 2015 r. wszczęto 3 593 postępowania wobec osób, które brały udział w zagranicznych grach hazardowych, a w 695 sprawach przedstawiono zarzuty podejrzanym. Sądy wydały wyroki skazujące w 345 przypadkach. Wprowadzenie możliwości blokowania dostępu do nielegalnych domen powoduje, że gracze nie mają wątpliwości co do tego, czy korzystają z usług legalnego operatora gier hazardowych. Ponadto, operatorzy oferujący gry hazardowe zgodnie z polskim prawem mają obowiązek wdrożyć rozwiązania mające na celu jak najwyższą ochronę gracza, co w przypadku operatorów nielegalnych jest niemożliwe do wyegzekwowania ze strony regulatora rynku gier.

Podkreślić także należy, że mechanizm blokowania dostępu do stron internetowych, za pośrednictwem których oferowane są nielegalne gry hazardowe funkcjonuje w wielu państwach członkowskich UE. Minister Rozwoju i Finansów przy projektowaniu przedmiotowych przepisów brał pod uwagę rozwiązanie stosowane w innych krajach. Blokowanie stron stosowane jest m.in. przez Francję, Danię, Litwę, Słowację, Belgię, Niemcy, Włochy.

Mając na uwadze powyższe, należy zauważyć, że ponad sześcioletnia praktyka walki organów państwowych na gruncie ustawy o grach hazardowych, w brzmieniu do 1 kwietnia 2017 r., z podmiotami naruszającymi jej postanowienia, pozwoliła określić, które przepisy powinny zostać poddane rewizji i zmodyfikowane pod kątem zapewnienia jak najskuteczniejszych narzędzi do walki ze zjawiskiem nielegalnego hazardu. W zakresie stosowania innych narzędzi służących do kontroli gier hazardowych w Internecie wskazać należy, że wykonywanie kontroli w obszarze gier hazardowych w zakresie przestrzegania przez podmioty prowadzące taką działalność przepisów ustawy o grach hazardowych, zgodności tej działalności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem gry, należało do organów Służby Celnej. Ponadto, w ramach ustawowych zadań organy Służby Celnej rozpoznawały, wykrywały, zapobiegały i zwalczały przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w tym m.in. przeciwko organizacji gier hazardowych oraz ścigały ich sprawców w zakresie określonym w ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2016 r., poz. 2137 z późn. zm.). Obecnie zadania te są realizowane przez Krajową Administrację Skarbową.

## II.

Należy podkreślić, że znowelizowana ustawa o grach hazardowych nie narusza przepisów dotyczących wolności słowa i dostępu do informacji, zgodnie z art. 54 Konstytucji oraz art. 10 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

W szczególności należy podkreślić, że przywołane w piśmie z 5 lipca 2017 r. sprawy przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka opierają się na odmiennych stanach faktycznych i prawnych, nie wykazujących bezpośrednio podobieństwa do rozwiązań ustawy o grach hazardowych pod względem charakteru i treści regulacji, a niekiedy nawet proporcjonalności zastosowanych przez państwo środków (np. sprawa Cengiz i in. p. Turcji dotyczy zablokowania dostępu do całej witryny internetowej youtube.com ze względu na nielegalność tylko niektórych podstron).

W doktrynie zwraca się również uwagę na tzw. gwarancje proceduralne wynikające z ochrony wolności wypowiedzi przewidzianej w art. 10 Konwencji. *„Podobnie jak w przypadku wielu innych artykułów Konwencji, art. 10 i ochrona na jego podstawie obejmuje również gwarancje proceduralne. Trybunał wielokrotnie stwierdzał jego naruszenie z powodu zbyt nieokreślonego charakteru środka prawnego ograniczającego wolności wypowiedzi, braku jego szczegółowego uzasadnienia lub odpowiedniej kontroli sądowej jego stosowania* (M. A. Nowicki „Komentarz do Konwencji o ochronie praw Człowieka i podstawowych wolności” Wyd. VII, 2017, Lex art. 10). Podobnie wskazano w przytoczonym w piśmie z 5 lipca 2017 r. orzecznictwie ETPCz, że „ograniczenia swobody wypowiedzi nie są same w sobie sprzeczne z EKPCz, jednak muszą być oparte na określonej podstawie prawnej, jasno określającej zakres tego ograniczenia i podlegać kontroli sądowej w celu ochrony przed nadużyciami”. Należy zauważyć, że w opinii Ministra Rozwoju i Finansów, w przypadku omawianej regulacji, te warunki proceduralne polegające na odpowiednim oparciu o przepis ustawowy, odpowiednim uzasadnieniu wdrażanego mechanizmu oraz wprowadzeniu sądowej kontroli jego zastosowania zostały spełnione.

Ponadto, wśród istotnych kryteriów, czy odmowa dostępu do informacji stanowi ingerencję w prawa odnoszące się do wolności wypowiedzi wymienia się m.in.: „czy żądane informacje były w rzeczywistości konieczne do korzystania z wolności wypowiedzi; czy ich natura wskazywała, że leżały w interesie publicznym” (M. A. Nowicki „Komentarz do Konwencji o ochronie praw Człowieka i podstawowych wolności”).

### III.

Zgodnie z ustaloną linią orzecniczą Trybunału Sprawiedliwości UE działalność hazardowa stanowi usługę w rozumieniu art. 57 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej i mają do niej zastosowanie przepisy Traktatu odnoszące się do swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości.

Ograniczenie ww. swobód na gruncie m.in. krajowych przepisów ustawowych może być uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego (art. 52 TFUE w związku z art. 62 TFUE). Reguły te zostały rozwinięte przez orzecznictwo TSUE, m.in. w sprawie C-55/94 Gebhard, w której Trybunał określił warunki dopuszczalności środków ograniczających lub czyniących mniej atrakcyjnymi korzystanie ze swobód. Na gruncie wyroku ograniczenia te muszą być:

- stosowane w sposób niedyskryminacyjny,
- usprawiedliwione nadrzędnymi wymogami interesu ogólnego,

- odpowiednie do zakładanego celu (adekwatność),
- nie mogą wykraczać poza to, co konieczne dla realizacji zakładanego celu (proporcjonalność).

Orzecznictwo Trybunału wskazało szereg nadrzędnych względów interesu społecznego mogących uzasadniać ww. ograniczenia, takich jak względy ochrony konsumentów, przeciwdziałania oszustwom i skłanianiu obywateli do nadmiernych wydatków związanych z grami, jak też ogólne względy zapobiegania zakłóceniom porządku publicznego. Ograniczenia oparte na ww. względach muszą być odpowiednie do zapewnienia realizacji założonych celów, co oznacza, że te ograniczenia muszą przyczyniać się do ograniczenia działalności w zakresie gier hazardowych w sposób spójny i systematyczny (wyrok w sprawie C-258/08 *Ladbroke's*). Jednocześnie TSUE stwierdził, że nie można wykluczyć możliwości, że ochrona efektywności nadzoru fiskalnego oraz przejrzystość transakcji gospodarczych mogą być uznane – w pewnych okolicznościach oraz pod pewnymi warunkami – jako nadrzędne cele interesu ogólnego, uzasadniające środki ograniczające swobodę przedsiębiorczości (sprawa C-167/01 *Inspire*).

Biorąc pod uwagę powyższe, należy podkreślić, że wprowadzenie analizowanych przepisów było uzasadnione. Głównym celem ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. było zmniejszenie skali występowania tzw. „szarej strefy” w zakresie gier na automatach oraz gier w sieci Internet oraz zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób małoletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu związanymi z grą na automatach do gier i grą w sieci Internet.

Dlatego też, nie można zgodzić się z tezą, że podstawowym celem ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. był cel fiskalny. Jak wskazano powyżej, głównymi celami ustawy było zmniejszenie skali występowania tzw. „szarej strefy” w zakresie gier na automatach do gier oraz gier w sieci Internet oraz zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób małoletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu związanymi z grą na automatach do gier i grą w sieci Internet.

#### IV.

W zakresie zasad dokonywania wpisu do Rejestru informuję, co następuje.

Dokonywanie wpisu, jego zmiana i wykreślenie jest zatwierdzane przez Ministra Rozwoju i Finansów bądź upoważnionego przez niego sekretarza lub podsekretarza stanu. Rozwiązanie to zapewnia najwyższy poziom kontroli nad procesem dokonywania wpisu do Rejestru.

Ustawa o grach hazardowych określa techniczne wymagania odnoszące się do procesu blokowania dostępu do stron internetowych. Zastosowane rozwiązanie nie ma nadmiernie obciążającego charakteru dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Obowiązki zobowiązanych do blokowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi dostępu do sieci Internet są jasno i jednoznacznie określone. W tym miejscu wskazać należy, że w trakcie prac legislacyjnych Ministerstwo Finansów uwzględniło uwagi zgłaszane, m.in. przez Ministerstwo Cyfryzacji, w wyniku których określone w ustawie obowiązki zostały skonstruowane w sposób jak najmniej uciążliwy dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych. W szczególności należy

zauważyć, że w tym celu stworzono system teleinformatyczny umożliwiający automatyczne przekazywanie do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych informacji o wpisach do Rejestru.

Podkreślenia wymaga, że zmiana oraz wykreślenie mogą być dokonywane w każdym czasie przez Ministra Rozwoju i Finansów z urzędu, co stanowi zabezpieczenie interesu przedsiębiorców prowadzących działalność za pośrednictwem zablokowanych stron internetowych. Tym samym, zapewniona jest efektywność zastosowanego rozwiązania, zarówno w sferze walki z „szarą strefą” (dzięki możliwości szybkiego reagowania na dynamicznie zmieniającą się nielegalną ofertę w sieci Internet), jak i ochrony interesów podmiotów zainteresowanych (możliwość szybkiego usunięcia lub modyfikacji wpisu).

Poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona jest także poprzez stosowanie odpowiednich procedur przez organy KAS przy zabezpieczaniu materiału dowodowego stanowiącego podstawę dokonania wpisu oraz wprowadzenie kontroli sądowno-administracyjnej. Sprzeciw od dokonania wpisu może wnieść podmiot urządzający gry hazardowe na stronie internetowej wpisanej do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym lub posiadający tytuł prawny do domeny wpisanej do Rejestru lub podmiot będący dostawcą usług płatniczych. W ustawie wprowadzono zapis ograniczający postępowanie prowadzone przed Ministrem Rozwoju i Finansów do jednej instancji oraz określono krótki (7 dni) termin do rozpatrzenia sprzeciwu. Odpowiedź organu na sprzeciw przybiera formę decyzji administracyjnej. Od decyzji Ministra przysługuje bezpośrednio skarga do sądu administracyjnego. Dzięki kontroli przeprowadzanej przez niezawisły sąd zapewniona została ochrona podstawowych praw konstytucyjnych.

Zastosowane rozwiązanie stanowi odpowiedź na istotny problem występowania „szarej strefy” w środowisku gier urządzanych za pośrednictwem sieci Internet. Ze względu na ogólnodostępność nielegalnych usług hazardowych oferowanych w Internecie niezgodnie z ustawą, zasadne było zastosowanie niniejszego środka. Wskazać należy, że obowiązek ten skierowany jest do ograniczonego kręgu podmiotów prowadzących regulowaną działalność gospodarczą (tj. przedsiębiorców telekomunikacyjnych) i pozostaje w proporcji do celu, jakim jest wzrost poziomu ochrony konsumentów i zwalczanie szarej strefy.

Blokowanie dostępu do stron internetowych wykorzystywanych do oferowania gier hazardowych w nielegalny sposób stanowi środek proporcjonalny w stosunku do zagrożeń, jakie wiążą się ze swobodnym dostępem do gier hazardowych niepodlegających regulacjom krajowym. Operatorzy nieposiadający zezwolenia na oferowanie tego typu usług nie gwarantują zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony społeczeństwa, w związku z czym nie można pozwolić na swobodne oferowanie przez nich usług. Należy również zauważyć, że w trakcie spotkań roboczych organizowanych przez Ministerstwo Finansów, przedstawiciele przedsiębiorców telekomunikacyjnych wskazywali, że realizacja powyższego obowiązku przebiega w sprawny sposób i nadmiernie ich nie obciąża.

Reasumując, stwierdzić należy, że zachodzą przesłanki uzasadniające stosowanie środka w postaci blokowania dostępu do stron internetowych oferujących nielegalnie gry hazardowe

oraz że został on wprowadzony w sposób proporcjonalny. Co więcej, wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania powinno prowadzić do zwiększenia poziomu społecznej świadomości nielegalnego charakteru gier urządanych bez wymaganego zezwolenia.

#### V.

Należy zauważyć, że zastosowane rozwiązanie jest też zalecane przez Radę Europy. Blokowanie nielegalnych stron internetowych jest przewidziane w artykule 11 Konwencji Rady Europy w sprawie zwalczania manipulacji zawodami sportowymi z 18 września 2014 r. (CETS No.215), jako jeden ze sposobów zwalczania nielegalnych zakładów sportowych. Konwencja dopuszcza możliwość stosowania środków polegających m.in. na zamknięciu lub bezpośrednim i pośrednim ograniczeniu dostępu do operatorów oferujących nielegalne zakłady sportowe na odległość oraz zamknięciu operatorów oferujących nielegalne zakłady sportowe na terenie państwa – Strony konwencji.

Odnosząc się natomiast do kwestii blokowania nielegalnych stron hazardowych w świetle swobód traktatowych UE, wskazać należy, że gry hazardowe nie stanowią przedmiotu działań harmonizacyjnych i nie są regulowane wiążącymi aktami prawa pochodnego UE. Niemniej jednak należy zgodzić się ze stanowiskiem Rzecznika, że przy ich wprowadzaniu należy brać pod uwagę zasady traktatowe UE i orzecznictwo TSUE.

Wyżej przedstawione stanowisko Rady Europy jest podzielane także przez TSUE, czemu wyraz dano m.in. w wyroku w sprawie C-258/08 *Ladbroke's Betting & Gaming and Ladbroke's International*. Zgodnie z treścią wyroku państwo członkowskie uprawnione jest do uznania, że w związku z faktem, że podmioty oferujące usługi gier hazardowych przez sieć Internet nie przestrzegają wymogów prawnych wynikających z ustawodawstwa kraju, w którym oferowane są usługi, nie dają one wystarczającej gwarancji ochrony krajowych konsumentów przed niebezpieczeństwem oszustwa i przestępczości. W związku z tym uprawnione jest do podjęcia kroków zmierzających do uniemożliwienia oferowania takich usług, w tym poprzez blokowanie dostępu do stron internetowych, za pośrednictwem których są one oferowane.

Podobnie w sprawie C-243/01 *Gambelli* Trybunał wskazał, że ograniczenia w korzystaniu z usług gier hazardowych przez sieć Internet powinny być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego. Powinny być także odpowiednie do zagwarantowania realizacji zamierzonego celu, nie wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonego celu, i być stosowane w sposób niedyskryminujący.

Na zagrożenia związane ze specyfiką rynku gier hazardowych oferowanych przez sieć Internet, przy jednocześnie ograniczonych środkach kontrolnych i prewencyjnych, które mogą być stosowane przez państwo, zwróciła uwagę Komisja Europejska w Komunikacie z dnia 24 marca 2011 r. zatytułowanym *„Zielona księga w sprawie gier hazardowych oferowanych w Internecie w obrębie rynku wewnętrznego”*, wskazując m.in. na obserwowany we wszystkich państwach członkowskich znaczący rozwój szarej strefy i nielegalnego rynku gier hazardowych oferowanych przez sieć Internet. W Komunikacie czytamy m.in.: *„Pojawienie się Internetu oraz szybki rozwój możliwości uprawiania gier hazardowych w Internecie w powiązaniu ze zróżnicowanymi przepisami w poszczególnych państwach doprowadziło nie tylko do*

*rozszerzenia legalnej oferty usług w zakresie gier hazardowych w niektórych państwach członkowskich, ale również do znaczącego rozwoju rynku transgranicznego, na którym oferowane są gry bez odpowiednich zezwoleń. Mowa tutaj zarówno o czarnym rynku (na którym odnotowuje się zawieranie zakładów i korzystanie z gier losowych, w tym również pochodzących z państw trzecich, na które nie wydano zezwoleń), jak również o tzw. szarej strefie (operatorzy posiadający zezwolenie w jednym lub kilku państwach członkowskich promują lub udostępniają usługi w zakresie gier hazardowych obywatelom w innych państwach członkowskich, nie uzyskawszy należytego zezwolenia w tych państwach). Konsumenci mają dostęp do tego nielegalnego rynku transgranicznego, czy to w wyniku faktycznego tolerowania wspomnianej działalności, czy to z braku skutecznego wykonania przepisów; rynek ten jest uzupełnieniem legalnej oferty krajowej dostępnej dla konsumentów w zależności od sytuacji prawnej w danym państwie członkowskim.”.*

Warto podkreślić, że projekt ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. został notyfikowany Komisji Europejskiej (nr 2016/398/PL), która nie zgłosiła uwag do wprowadzonego mechanizmu blokowania dostępu do stron internetowych. Należy zatem zauważyć, że przepisom analizowanej ustawy nie można zarzucić naruszenia prawa europejskiego.

Biorąc pod uwagę powyższe, polskie przepisy dotyczące blokowania nielegalnych stron hazardowych w opinii Ministra Rozwoju i Finansów spełniają przesłanki wypracowane w orzecznictwie TSUE i nie są sprzeczne z zasadami traktatowymi UE.

Po pierwsze, jak wskazano powyżej są wprowadzone w celu ochrony gracza i ograniczenia „szarej strefy” w grach hazardowych.

Po drugie, nie wykraczają poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia ww. celów. Przepisy nie obciążają nadmiernymi zadaniami operatorów telekomunikacyjnych. Wskazać jednocześnie należy, że przy tworzeniu systemu teleinformatycznego, przekazującego informacje do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, były prowadzone konsultacje z przedstawicielami operatorów telekomunikacyjnych (m.in. z Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji) oraz samymi operatorami, w celu zastosowania najbardziej optymalnych rozwiązań technicznych.

Po trzecie, wprowadzone przepisy są niedyskryminacyjne. Obejmują wszystkich operatorów telekomunikacyjnych i wszystkie podmioty oferujące gry hazardowe bez zezwolenia, bez względu na ich siedzibę.

Dodatkowo, blokowaniu podlegają jedynie strony internetowe wykorzystujące nazwy domen internetowych wpisanych do Rejestru. Oznacza to, że dostęp blokowany będzie do konkretnej domeny oferującej nielegalne gry hazardowe. Jak już wskazano powyżej, procedura wpisu oraz zastosowany mechanizm oznacza, że nie zachodzi w tym przypadku ryzyko zablokowania legalnych treści. Nie zachodzi także ryzyko wykorzystywania Rejestru do blokowania dostępu do innych domen internetowych. Art. 15 f ustawy o grach hazardowych szczegółowo określa przesłanki dokonania wpisu i jego przedmiot.

## VI.

W zakresie doświadczeń na temat stosowania art. 15f ustawy o grach hazardowych informuję, co następuje.

Ustawa z dnia 15 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw obowiązuje od 1 kwietnia 2017 r., zaś przepisy dotyczące realizacji przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku o którym mowa w art. 15f ust. 5 ustawy obowiązują od 1 lipca 2017 r.

Od 1 kwietnia 2017 r. funkcjonuje też Rejestr domen służących oferowaniu gier hazardowych niezgodnie z ustawą o grach hazardowych. Organy KAS, w ramach swoich ustawowych zadań, monitorując sieć Internet, identyfikują przypadki związane z urządzaniem gier hazardowych niezgodnie z ustawą i zabezpieczają w tym zakresie materiały. Efektem działań organów KAS są wpisy domen do Rejestru. Na dzień 31 lipca 2017 r. wpisanych do Rejestru jest 871 domen.

Jednocześnie należy wskazać, że pozytywnie wprowadzone zmiany w zakresie sieci Internet ocenia legalna branża hazardowa. Jak wynika z danych przytaczanych przez branżę bukmacherską w pierwszym kwartale 2017 roku przychody z działalności w sieci Internet wzrosły o 31,11 % w porównaniu do analogicznego okresu 2016 r. W drugim kwartale wyniki były jeszcze lepsze, albowiem sprzedaż online zwiększyła się niemal o 119 %.

Przedstawiciele branży prognozowali również, że wzrost ten będzie jeszcze większy po 1 lipca br., a więc po wejściu w życie przepisów dotyczących nielegalnego hazardu w Internecie (pismo z dnia 3 lipca 2017 r. nr CML/0465/0717/AP/MK Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej).

Jak wynika z powyższych informacji, istniejące do 1 kwietnia 2017 r. mechanizmy zwalczania nielegalnego urządzania gier w sieci Internet były niewystarczające. Świadczy o tym także fakt, że dopiero po uchwaleniu ww. przepisów, bezpośrednio przed wejściem w życie ustawy, wiele nielegalnych podmiotów poinformowało o wycofaniu się z rynku polskiego z dniem 1 kwietnia 2017 r. Natomiast, zagraniczne podmioty od 3 września 2015 r. (tj. od wejścia w życie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz.U. 2015 poz. 1201)) miały możliwość uzyskania zezwolenia na oferowanie zakładów wzajemnych przez sieć Internet, jednak żaden z tych podmiotów z takim wnioskiem nie wystąpił.

Zatem, nie można się zgodzić z uwagą dotyczącą braku efektywności zastosowanego w ustawie o grach hazardowych narzędzia. Podczas opracowywaniu przepisów wzięto pod uwagę, że uniemożliwienie dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do Rejestru (poprzez zastosowanie mechanizmu, że w przypadku wejścia na stronę internetową wykorzystującą nazwę domeny wpisanej do Rejestru powinien zostać wyświetlony komunikat z podstawą prawną dokonanej blokady oraz o możliwości zapoznania się z listą domen znajdujących się w Rejestrze) ma przede wszystkim utrudniać korzystanie ze stron wpisanych do Rejestru, a także stanowić pierwszą informację o tym, że nie wszystkie gry hazardowe oferowane w sieci Internet, również w języku polskim, są legalne.

Upowszechnienie społecznej świadomości w tym zakresie było jednym z podstawowych założeń nowelizacji. Należy podkreślić, że wzrost świadomości uczestników gier ma nastąpić m.in.



poprzez rozwiązanie polegające na przekierowaniu przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych połączeń do strony Ministra Rozwoju i Finansów, na której znajduje się komunikat zawierający informację o lokalizacji Rejestru, wpisaniu szukanej domeny internetowej do Rejestru, listę podmiotów legalnie oferujących gry hazardowe na terytorium RP, a także powiadomienie o grożącej odpowiedzialności.

Dodatkowo, jak stwierdzono w Informacji Najwyższej Izby Kontroli o wynikach kontroli działania organów kontroli skarbowej i organów Służby Celnej w celu ograniczenia szarej strefy w gospodarce (KBF.430.004.2017, Nr ewid. 15/2017/P/16/010/KBF) Minister Finansów rzetelnie identyfikował zagrożenia wynikające z występowania w Polsce szarej strefy w gospodarce (m.in. w zakresie gier hazardowych, w tym urządzanych za pośrednictwem sieci Internet). NIK stwierdziła również, że Minister Finansów monitorował wyniki kontroli przeprowadzonych przez podległe jednostki i skuteczność obowiązujących rozwiązań. Wnioski wypływające z prowadzonych analiz były podstawą do zmian o charakterze systemowym. W ocenie NIK, zakończono rozpoczęte w okresie poprzedzającym kontrolę, bądź zainicjowano prace legislacyjne nad rozwiązaniami mogącymi przyczynić się do zmniejszenia rozmiarów szarej strefy.

2 *governer*  
upoważnienia Ministra Rozwoju i Finans.

*Leszek Skiba*  
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

MINISTERSTWO FINANSÓW  
ul. Świętokrzyska 12  
00-916 Warszawa

BIURO RZECZNIKA  
PRAW OBYWATELSKICH  
WPL. 2017 -08- 0 8  
ZAL. .... NR .....

PS3 689 072 2017



457622 2017-08-07 53

Rzecznik Praw Obywatelskich  
A jeja Solidarności 77  
00-090 Warszawa

4 7405